

МОРСКИЯТ ПЛАН НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ - ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА И ТЕНДЕНЦИИ ЗА ОПАЗВАНЕ НА РИБНИТЕ РЕСУРСИ

Доц. д-р Ваня Стаматова, Бургаски свободен университет

Резюме: Настоящата статия разглежда Морския план на Европейския съюз като ключов документ за устойчиво управление на рибните ресурси, развитие на конкурентноспособна риболовна индустрия, както и ролята на РБългария в изпълнението на дейностите, заложиени в документа.

Ключови думи: Европейски съюз, рибарство, защитени зони.

THE EUROPEAN UNION MARINE PLAN – CHALLENGES AND TRENDS FOR CONSERVING FISHERIES RESOURCES

Assoc. Prof. Vanya Stamatova, PhD, Burgas Free University

Abstract: This article examines the European Union's Marine Plan as a key document for sustainable management of fishery resources, development of a competitive fishing industry, as well as the role of the Republic of Bulgaria in the implementation of the activities set out in the document.

Keywords: European Union, fisheries, protected areas.

Морската политика на Европейския съюз за рибарството се основава на Общата политика в областта на рибарството (ОПОР), с цел устойчиво управление на рибните ресурси и опазване на морските екосистеми. Основните цели включват устойчиво рибарство, икономическа ефективност и социална справедливост. Устойчивото рибарство е свързано с насърчаване на практики, които запазват рибните запаси и защитават морската среда. Икономическата ефективност подкрепя развитието на конкурентноспособна риболовна индустрия, социалната справедливост се стреми към осигуряване на добри условия на труд за рибарите.

Много важен елемент от ОПОР е интегрираното управление, изразяващо се в координиране на политиките между държавите-членки на ЕС.

В рамките на ОПОР се разработват различни планове за управление на рибарството, които включват квоти за улов, ограничения за определени видове риби, зони за забрана на риболова и други мерки за опазване на рибните ресурси. Тези планове се актуализират редовно въз основа на научни данни и консултации със заинтересованите страни.

България активно участва в изпълнението на ОПОР чрез свои национални програми и проекти, насочени към устойчивото управление на Черно море и подкрепата на местната риболовна индустрия. Програмата за морско дело и рибарство 2017-2020г.

(ПМДР)¹, съфинансирана от Европейския фонд за морско дело и рибарство (ЕФМДР) и националния бюджет, е пример за такъв проект. Тя цели постигане на целите на реформираната Обща рибарска политика на ЕС, като подкрепя устойчивото развитие на рибарството и аквакултурите, както и интегрираното управление на морските ресурси.

Новата Програма за морско дело, рибарство и аквакултури (ПМДРА)² за периода 2021-2027 г. продължава тези усилия, като се фокусира върху интелигентно и зелено рибарство, устойчиво развитие на рибарските райони и интегрирана морска политика. България ще продължи да играе важна роля в изпълнението на тези инициативи, работейки за опазването на морските ресурси и подкрепата на риболовната индустрия.

Планът за действие за морските защитени зони (МЗЗ), предложен от Европейската комисия, е ключова стъпка към постигането на амбициозната цел за защита на 30% от моретата на Европейския съюз до 2030 г. Този план е част от по-широката стратегия за биологичното разнообразие до 2030 г., която е водеща инициатива в рамките на Европейския зелен пакт. Ето някои от основните аспекти и мерки, включени в плана:

Основни цели и мерки в Морския план са:

- **Разширяване на мрежата от МЗЗ:** Увеличаване на площта на морските защитени зони до поне 30%, с гаранция за добро управление и ефективност;
- **Строга защита:** Повишаване на дела на строго защитените зони до над 10% от моретата на ЕС;
- **Възстановяване на морските екосистеми:** Прилагане на конкретни мерки за възстановяване на деградирани морски екосистеми и създаване на нови местообитания;
- **Намаляване на въздействието на риболовните дейности:** Въвеждане на мерки за минимизиране на негативното въздействие на риболовните дейности върху морската среда, включително ограничаване на използването на вредни риболовни техники;

¹ Създадена на базата на **Регламент (ЕС) № 508/2014** на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за Европейския фонд за морско дело и рибарство и за отмяна на регламенти (ЕО) № 2328/2003, (ЕО) № 861/2006, (ЕО) № 1198/2006 и (ЕО) № 791/2007 на Съвета и Регламент (ЕС) № 1255/2011 на Европейския парламент и на Съвета.

² Разработена съгласно разпоредбите и изискванията на **Регламент (ЕС) 2021/1060** на Европейския парламент и на Съвета от 24 юни 2021 година за установяване на общоприложимите разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд плюс, Кохезионния фонд, Фонда за справедлив преход и Европейския фонд за морско дело, рибарство и аквакултури, както и на финансовите правила за тях и за фонд „Убежище, миграция и интеграция“, фонд „Вътрешна сигурност“ и Инструмента за финансова подкрепа за управлението на границите и визовата политика (ОВ L 231, 30.6.2021 г.) и **Регламент (ЕС) 2021/1139** на Европейския парламент и на Съвета от 7 юли 2021 година за създаване на Европейския фонд за морско дело, рибарство и аквакултури и за изменение на Регламент (ЕС) 2017/1004 (ОВ L 247, 13.7.2021 г.).

- **Подкрепа за рибарските общности:** Гарантиране на справедлив и равнопоставен преход за рибарските общности, които могат да бъдат засегнати от новите мерки, включително финансови компенсации и алтернативни източници на доходи;
- **Сътрудничество и координация:** Насърчаване на по-добър диалог и сътрудничество между органите, отговарящи за рибарството и околната среда на всички нива на управление – национално, местно, регионално и европейско, с цел по-ефективно и съгласувано прилагане на съответното законодателство;

Значение за България:

България, като страна членка на ЕС, също ще трябва да се съобрази с тези нови изисквания и да приложи необходимите мерки за защита на своите морски територии. Това включва:

- Разширяване на мрежата от морски защитени зони в българските води на Черно море ;
- Прилагане на мерки за възстановяване на деградирани морски екосистеми и създаване на нови местообитания .
- Минимизиране на въздействието на риболовните дейности върху морската среда.
- Подкрепа за местните рибарски общности чрез предоставяне на алтернативни източници на доходи и финансова помощ .
- Подобряване на координацията и сътрудничеството между националните органи, отговарящи за рибарството и околната среда.

Този план за действие е важен не само за опазването на морската среда и биологичното разнообразие, но и за осигуряване на устойчиво бъдеще за рибарските общности и обществото като цяло. Той подчертава необходимостта от балансиран подход, който да взема предвид както екологичните, така и социално-икономическите аспекти на управлението на морските ресурси.

Планът за действие за устойчиво рибарство е насочен към значителни промени в риболовните практики с цел опазване на морските екосистеми и повишаване на устойчивостта на рибарството. Основните мерки и цели на плана включват:

Основни мерки и цели:

1. Използване на селективни риболовни уреди и практики:

- Преминаване към по-селективни риболовни уреди и практики, които намаляват улова на млади екземпляри риба. Това ще помогне за увеличаване на шансовете на рибните запаси да се възпроизвеждат и поддържат в дивата природа.

- Избягване на случаен улов на уязвими видове чрез използване на технологични иновации и практики.

2. Премахване на дънния риболов в морските защитени зони (МЗЗ):

- Постепенно премахване на дънния риболов във всички морски защитени зони (МЗЗ) до 2030 г. Дънният риболов има значително въздействие върху морското дъно и неговите екосистеми, което прави тази мярка ключова за възстановяването на морското биологично разнообразие.

3. Финансово подпомагане и иновации:

- Осигуряване на леснодостъпно финансиране за рибарските общности, които искат да преминат към по-устойчиви риболовни практики.
- Научна работа и разработване на иновативни риболовни техники, които да намалят въздействието върху околната среда.

4. Стабилна рамка за управление и диалог:

- Създаване на стабилна рамка за управление, която дава възможност за диалог между рибарските общности и органите за околната среда. Това ще помогне за по-добро координиране и прилагане на мерките.

Значение за България:

Като страна членка на ЕС, България също ще трябва да се съобрази с тези нови изисквания и да приложи необходимите мерки за устойчиво рибарство. Това включва:

- Преминаване към по-селективни риболовни уреди и практики в българските води на Черно море.
- Намаляване на улова на млади екземпляри риба и предотвратяване на случайния улов на уязвими видове.
- Постепенно премахване на дънния риболов в морските защитени зони около България.
- Осигуряване на финансиране и подкрепа за рибарските общности, които искат да преминат към по-устойчиви практики.
- Участие в научни изследвания и разработване на иновативни риболовни техники.

Планът за действие за намаляване на случайния улов на застрашени видове в морските води на Европейския съюз включва конкретни мерки и срокове за защита на най-уязвимите видове. Основните аспекти на плана включват:

Мерки и срокове:

1. Приоритетни видове за 2023 г.:

- Морска свиня (*Phocoena phocoena*) в Атлантическите води около Иберийския полуостров, Балтийско море и Черно море.

- Голяма корифена (*Coryphaena hippurus*) в Бискайския залив.

2. Приоритетни видове за 2024 г.:

- Морски ангел (*Squatina squatina*).
- Обикновен скат (*Raja clavata*).
- Китароподобен скат (*Leucoraja circularis*).
- Малтийски скат (*Raja miraletus*).
- Голяма бяла акула (*Carcharodon carcharias*).
- Обикновена сива акула (*Carcharhinus plumbeus*).
- Острозъба пясъчна акула (*Odontaspis ferox*).
- Атлантически пеперудовиден скат (*Gymnura altavela*).
- Есетрови риби (*Acipenseridae*).
- Морски костенурки (*Caretta caretta*, *Chelonia mydas*).
- Балеарски буревестник (*Puffinus mauretanicus*).
- Средиземноморски тюлен монах (*Monachus monachus*).

3. До 2030 г.:

- Всички видове с неблагоприятен природозащитен статус или застрашени от изчезване и защитени от правото на ЕС.
- Всички други уязвими морски видове, които се нуждаят от защита.

Национални мерки и съвместни препоръки:

Комисията призовава държавите членки да приемат национални мерки или да предложат съвместни препоръки в съответствие с различните условия във всеки морски регион.

Това включва:

- Разработване и прилагане на специфични мерки за намаляване или премахване на случайния улов на посочените видове.
- Създаване на национални стратегии и планове за действие, които да отразяват нуждите и особеностите на различните морски региони.
- Сътрудничество между държавите членки за обмен на информация и добри практики.

Определяне и управление на МЗЗ:

Друг важен инструмент за пълна защита на тези видове е определянето и ефективното управление на морските защитени зони (МЗЗ). Това включва:

- Разширяване на мрежата от МЗЗ и увеличаване на тяхната ефективност.
- Строга защита на критични местообитания и миграционни маршрути на застрашените видове.
- Мониторинг и контрол на дейностите в МЗЗ, за да се гарантира спазването на защитните мерки.

Комисията няма намерение да забрани всички дънни риболовни дейности във всички води на ЕС. Вместо това, тя предлага по-балансиран подход, който да вземе предвид както опазването на морското дъно, така и поддържането на риболовните дейности в определени зони. Основните аспекти на този подход включват:

Основни мерки и принципи:

1. Поетапно премахване на дънния риболов в чувствителни зони:

- Приоритетно премахване на дънния риболов в зоните по "Натура 2000", защитени в рамките на Директивата за местообитанията, където се опазват морското дъно и морските видове.
- Държавите членки трябва да приемат национални мерки или да предложат съвместни препоръки до март 2024 г. за риболовните дейности, засегнати от тези мерки.

2. Регионален подход:

- Използване на регионалния подход към управлението на рибарството, предвиден в Общата политика в областта на рибарството, като се вземат предвид регионалните различия и специфичните предизвикателства.
- Регионални групи съществуват за всички морски басейни в Европа, за да се прилага този подход.

3. Забрана на дънния риболов в определени зони:

- До март 2024 г. държавите членки трябва да определят зоните, в които ще се прилага забраната за дънен риболов, като тези зони трябва да обхващат поне 20% от морските води на всяка държава членка.

4. Опазване и възстановяване на морското дъно:

- Непрекъснати усилия за опазване и възстановяване на морското дъно извън морските защитени зони (МЗЗ), за да се гарантира спазването на Рамковата директива за морска стратегия (РДМС) и да се постигнат целите на предложението законодателен акт за възстановяване на природата.
- Бързо постигане на съгласие за праговите стойности за целостта на морското дъно, които понастоящем се разработват в съответствие с РДМС. Праговите стойности определят доколко морското дъно може да бъде унищожено или влошено от човешките дейности, за да бъде все още в добро екологично състояние.

Значение за България:

Като страна членка на ЕС, България също ще трябва да се съобрази с тези нови изисквания и да приложи необходимите мерки за опазване на морското дъно и устойчиво рибарство. Това включва:

- Приемане на национални мерки за поетапно премахване на дънния риболов в зоните по „Натура 2000“ в българските води на Черно море.
- Сътрудничество с други държави членки за определяне на зони, в които ще се прилага забраната за дънен риболов.
- Участие в регионалните групи за управление на рибарството и прилагане на регионалния подход.
- Опазване и възстановяване на морското дъно извън МЗЗ, като се спазват праговите стойности за целостта на морското дъно.

Тези мерки са важни за опазването на морското биологично разнообразие и осигуряването на устойчиво бъдеще за морските екосистеми. Те подчертават необходимостта от балансиран подход, който да взема предвид както екологичните, така и социално-икономическите аспекти на управлението на морските ресурси.

Акцентът върху забраната на дънния риболов в Морските защитени зони (МЗЗ) е оправдан поради няколко ключови причини.

Първо, здравите местообитания на морското дъно играят критична роля за поддържането на морските екосистеми. Те осигуряват среда за размножаване и хвърляне на хайвер за множество видове, което е от съществено значение за структурата и функционирането на морските хранителни мрежи.

Второ, тези местообитания служат, като важни погълтители на въглерод, което ги прави значими за регулирането на климата.

Риболовът с подвижни дънни съоръжения, особено с дънни тралове, е един от най-разрушителните методи за морското дъно и свързаните с него местообитания. Той води до сериозни увреждания на морската флора и фауна, което може да има дълготрайни негативни последици за екосистемите.

Морските защитени зони са създадени с цел опазване на морските екосистеми и биологичното разнообразие. Въпреки, че те покриват само 12% от моретата на ЕС, много от тях не се управляват ефективно, а малка част са строго защитени. Научни изследвания показват, че риболовът с подвижни дънни съоръжения е една от най-интензивните и вредни човешки дейности, които разрушават морското дъно в Европа. Този вид риболов продължава да бъде широко разпространен, включително в защитени зони по „Натура 2000“ и други МЗЗ, което подкопава усилията за опазване.

Европейската комисия призовава държавите членки да прекратят дънния риболов във всички съществуващи и нови МЗЗ до 2030 г., за да се опазят и възстановят тези богати на биологично разнообразие райони. Това е спешно необходимо, тъй като МЗЗ са ключови за опазването на морското биологично разнообразие и поглъщането на въглерод, както и за изпълнението на дългосрочните правни задължения за тяхното ефективно управление съгласно Директивата за птиците и Директивата за местообитанията.

Планът за действие за забрана на дънния риболов в Морските защитени зони (МЗЗ) ще има значителни последици за рибарите и сектора на рибарството. От една страна, той ще доведе до подобро състояние на морската среда, здравословни рибни запаси и богато биологично разнообразие, което в дългосрочен план ще бъде от полза за рибарските общности. Възстановените рибни запаси ще осигурят по-устойчиви и стабилни условия за риболов в бъдеще.

В краткосрочен план обаче, мерките могат да засегнат ежедневната работа на рибарите и общностите, които зависят от тези риболовни практики. Затова е важно преходът да бъде постепенен и държавите членки да вземат предвид специфичните нужди на местните общности и да ги подкрепят целенасочено.

Комисията призовава държавите членки да използват различни финансови инструменти на ЕС, както и национално и частно финансиране, за да подкрепят най-засегнатите общности. Средствата от Европейския фонд за морско дело, рибарство и аквакултури (ЕФМДРА) и програмата LIFE ще играят централна роля в подкрепата на целите на политиката в областта на климата и биологичното разнообразие. Допълнителни източници на финансиране включват „Хоризонт Европа“, Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР), Европейския социален фонд плюс (ЕСФ+), Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), Механизма за свързване на Европа и Механизма за възстановяване и устойчивост.

Тези средства могат да бъдат използвани за подкрепа на иновациите, диверсификацията на икономическите дейности, енергийния преход и повишаване на селективността на риболовните уреди. Програми за обучение и повишаване на квалификацията, финансирани от ЕС, също могат да помогнат за изграждане на връзки с други сектори на синята икономика, като производството на водорасли, регенеративните морски ферми, възобновяемата енергия и устойчивата аквакултура.

Целта е да се гарантира, че преходът към по-устойчиво рибарство е справедлив и равноправен, като се компенсират краткосрочните социално-икономически последици и се подпомогне адаптацията на рибарските общности. Комисията ще продължи да оказва

пълна подкрепа на държавите членки в този процес, като ги насочва стратегически и насърчава мобилизацията на инвестиции от частния сектор.

Комисията ще гарантира изпълнението на плана за действие чрез тясно сътрудничество с държавите членки и всички заинтересовани страни. Основната цел е да се осигури координирано прилагане на политиките на ЕС в областта на околната среда и рибарството, с крайната цел да се създаде процъфтяващ сектор на устойчивото рибарство, който съжителства със здрави морски екосистеми.

Държавите членки трябва да изготвят и публикуват пътни карти, в които се описват мерките, които възнамеряват да предприемат за изпълнение на плана за действие. През 2023 г. Комисията предостави образци за изготвянето на тези пътни карти и ще създаде работна група, обединяваща представители на всички държави членки и заинтересовани страни като наблюдатели. Тази група ще подпомага изпълнението на плана за действие и ще наблюдава неговия напредък, като улеснява обмена на знания и дискусиите между рибарските и природозащитните общности.

Комисията ще уведомява редовно Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите за изпълнението на плана за действие. Държавите членки ще използват по-добре подкрепата, предоставяна чрез инструментите на ЕС за финансиране, включително за иновации, диверсификация на икономическите дейности и повишаване на селективността на риболовните уреди.

В заключение, Морският план на ЕС е всеобхватна стратегия, целяща да осигури дългосрочна устойчивост на морските и рибните ресурси. Въпреки че се постигат напредъци, устойчивото управление изисква продължително усилие, научна подкрепа, регионално сътрудничество и ангажираност от страна на всички заинтересовани страни – рибари, учени, политици и потребители. Само чрез съвместни действия ЕС може да гарантира здравето на своите морета и сигурността на хранителните ресурси за бъдещите поколения.

Библиография:

1. **European Commission.** (n.d.). *Common Fisheries Policy (CFP)*. European Commission. https://oceans-and-fisheries.ec.europa.eu/cfp_en.
2. **European Commission.** (n.d.). *Maritime Spatial Planning (MSP)*. European Commission. <https://maritime-spatial-planning.ec.europa.eu>.
3. **European Commission.** (2020). *EU Biodiversity Strategy for 2030: Bringing nature back into our lives*. https://environment.ec.europa.eu/strategy/biodiversity-strategy-2030_en.
4. **International Council for the Exploration of the Sea (ICES).** (n.d.). *Scientific advice*. <https://www.ices.dk>.

5. **Food and Agriculture Organization of the United Nations (FAO).** (2022). *The State of World Fisheries and Aquaculture 2022: Towards Blue Transformation*. Rome <https://www.fao.org/3/cc0461en/cc0461en.pdf>.
6. **European Court of Auditors.** (2020). *Sustainable fisheries in the EU: Limitations of the Common Fisheries Policy and the need for more effective implementation*. <https://www.eca.europa.eu>.
7. **Marine Stewardship Council (MSC).** (n.d.). *Our approach*. <https://www.msc.org>.
8. **European Commission.** (n.d.). *Sea basin strategies*.